Օ՞ի՞նչ է լուսին։ — Կարմրութիւն երկնաւոր, մխիթարիչ գիշերոյ, օդոց ճանապարհորդ, նաւորդաց մխիթարիչ, բոլորակ որում չհասանի ոք, անծագ տեսիլ, կենդանեաց հանդէս, պահպանորդ գիշերոյ, դայեակ անձրևոյ, մայր պտղոց, յաւիտենից նշանակ։

Օ՞ի՞նչ է մարդ։ — Ոմն Աստուծոյ, մարմին հոգեկիր և մտաւոր, տաճար հոգւոյ, դոյզնժամանակեայ տեսիլ, գործի աճառապինդ ոսկերք և ջղաք և այլովքն հանդերձ, տէգ աշխարհի, բախտի խաղալիկ, բարի հարևանցիկ, կենաց մաշիչ, ինքնայօժար յամենայն, արհամարհիչ ամենայնց, տեսիլ յաւիտենական։

Օ՞ի՞նչ է գեղեցկութիւն։ — Ոկար բնութեան, ստացուած որ անցանէ, ծաղիկ որ թարշամի, դրոշմած շնչաւոր, տեսիլ ցանկալի։

Օ՞ի՞նչ է սէր։ — Ոնդիր բարեաց, մարդ աներևոյթ, վարանելոց մխիթարութիւն, թիկունք թշուառականաց, ինչ մի որ ամենեցուն պիտոյ է և ոչ է 'ի միջի։

Օ՞ի՞նչ է մեծութիւն։ — Ոեռինք ոսկեղէնք, ցանկութեանց արբանեակ, անխրատ վայելչութիւն, կապեալ ընդ երկիւղի, կասկած անդուլ, ագահաց թշուառութիւն, երկն հանապազորդեան, իրք դիւրափոխ, բազմաց ըղձալի, տնկածոյ իմաստք, ծփումն անդուլ, փոփոխումն անդադար, իրք են ամենեցուն նենգի և վնասի (պատճառ), հոգք վերադրեալք 'ի մարդկան կամակարութենէ։

Օ՞ի՞նչ է աղքատութիւն։ — Ոաբի ատեցեալ, մայր առողջութեան, խափանիչ ամենայն ցանկութեանց, վարք անհոգք, անխաբ ստացուած, վարդապետութիւն հնարեալ, գտակ իմաստութեան, ստացուած որիշ (ազատ) 'ի զրպարտէ, ստացուած որ զկնի ոք ոչ ընթանայ, գանձ հաստատուն, բաղդ անհոգ։

Օ՞ի՞նչ է նաւավար։ — Ոլեաց ճանապարհորդ, ծովու մշակ, հողմոց ուղեկից, աշխարհի օտար, ձմերանոյ նահատակ, նաւահանգիստ աքանչելի, ղուղորդ մեռելոց, կցորդ կորբստեան, ծովականաց մենամարտիկ, ինքնայօժար 'ի մարտ։

Օ՞ի՞նչ է մշակ։ — Ոամանակաց արբանեակ, անձրևաց մատակարար, անունդ վայրի, առանց ծովու վաճառական, ծառոց տնկիչ, աղքատութեան հոյկապ, բժիշկ հողմոց, ժամուց դաստիարակ։

Օ՞ի՞նչ է քուն։ — Ոշխատութեանց հանգիստ, բժշկաց սատար, կապելոց լուծումն, տքնեցելոց իմաստք, հիւանդաց իղձք, մահու պատկեր, ուսումն հանապազորդեան։

Օ՞ի՞նչ է ծերութիւն։ — Ոիւրագիւտ չար, կենդանի ճաղճամահ, սպասիկ մահու, քնալից ծաղր, ապշութիւն առ իմաստութեանց օտար, պահակ ցպոյ, ցանկութեանց օտար, մեռեալ զեռուն։

Օ՞ի՞նչ է մահ։ — Ոուն յաւիտենական, քակտումն մարմնոյն, հիւանդաց խնդրուածք, թշուառականաց իղձք, հոգւոյ հեռացումն, մեծատանց երկիւղ, աղքատաց պանծալի, քակտումն անդամոց, հայր բնոց, հրաժեշտ ամենայնի։

Աղօթք գլայոյ։

Տէր, ես մանուկ եմ տրկար,
Զինև վրտանգք են անթիւ.
Դու զիս պահեա, բարերար.
Առ իս լեր միշտ քաջ հովիւ։

Անմեղ կոչեն զիս տղայ,
Գրգռեն գովեն 'ի խրախոյս.
Բայց ես գիտեմ զի մեղայ,
Ներեա փրկիչ իմ Յիսուս։

Ո՛վ տէր, ահա դայլ անգութ
Յար ինձ, ասեն, դարանի.
Ո՞ւր քո գառինս վայր անքոյթ,
Բայց 'ի ծոցիդ տերունի։